

Til nr. 6 - 8

Den gældende lovs § 22 indebærer, at Søfartsstyrelsen kan blive ansvarlig over for en skadelidt, såfremt et klassifikationsselskab eller anden af styrelsens autoriseret virksomhed pådrager sig ansvar ved handlinger eller undladelser i forbindelse med udførelse af de opgaver, som autorisationen omfatter. Formuleringen i stk. 1 og stk. 2 i lovbestemmelsen, hvorefter de bemyndigede udfører kontrol og godkendelsesarbejdet mv. "med ansvar over for Søfartsstyrelsen" indebærer - sammenholdt med bestemmelsens forarbejder - at styrelsen vil hæfte for erstatningsansvar, som den pågældende autoriserede pådrager sig ved udførelse af godkendelsesarbejdet mv., også selvom styrelsen ikke har begået nogen fejl i forbindelse med udstedelse eller fornyelse af autorisationen til den pågældende. Efter dansk rets almindelige erstatningsregler ville Søfartsstyrelsen som hovedregel ikke være erstatningsansvarlig for fejl begået af klassifikationsselskaberne, i det omfang disse må anses som selvstændigt virkende tredjemænd. Det kan dog give anledning til tvivl, om det offentlige - henset til den enkelte sags konkrete omstændigheder - vil kunne blive erstatningsansvarlig for handlinger begået af klassifikationsselskaberne mv.

Efter den gældende formulering af lov om sikkerhed til søs påhviler der således Søfartsstyrelsen et ganske vidtgående ansvar set i forhold til dansk rets almindelige regler om ansvar for selvstændigt virkende tredjemænd. Dette skal endvidere sammenholdes med, at det står den enkelte reder frit at vælge, hvilket af de autoriserede klassifikationsselskaber der ønskes benyttet. Søfartsstyrelsen er endvidere i henhold til bl.a. Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe med senere ændringer, forpligtet til uprøvet at anerkende teknisk udstyr i skibe, som er godkendt af et i henhold til direktivet bemyndiget organ.

Med ændringsbestemmelsen tilsigtes at skabe en klar retstilstand, hvor det offentlige ikke er ansvarlig for fejl begået af klassifikationsselskaberne mv. Såfremt Søfartsstyrelsen derimod selv begår fejl i forbindelse med udstedelse og fornyelse mv. af autorisationerne, vil styrelsen blive erstatningsansvarlig efter dansk rets almindelige erstatningsregler. Samtidig er det fundet hensigtsmæssigt at præcisere hjemmelsgrundlaget for de bestemmelser vedrørende anerken-

delse af afprøvninger, som er nødvendige bl.a. i henhold til det ovennævnte direktiv 96/98/EF.

Til nr. 9 - 12

Efter den gældende lovs § 24 kan økonomi- og erhvervsministeren generelt fastsætte regler om betaling for syn af skibe, som er foreskrevet i medfør af loven; for fiskeskibe er det dog kun særlige typer af syn, jf. bestemmelsens stk. 1, der kan kræves betaling for. Der er endvidere i bestemmelsen til gennemførelse af EU-forpligtelser en særregel om opkrævning af betaling, når der ved en havnestatskontrol af et udenlandsk skib er konstateret fejl, som gør tilbageholdelse af skibet berettiget. Bestemmelsen sigter mod kontrol af udenlandske skibe, som foretages i henhold til EU's havnestatskontroldirektiv (Rådets direktiv 95/21EF af 19. juni 1995 af havnestatskontrol af skibsfart med senere ændringer). Lovens almindelige hjemmelsbestemmelser om betaling omfatter øvrige syn af udenlandske skibe, som er foreskrevet i medfør af loven.

Ved indførelsen af bestemmelsen var det forudsat, at begrebet "syn som er foreskrevet i medfør af loven" ikke omfattede de kontrolsyn, som Søfartsstyrelsen gennemfører på stikprøvevis eller ved konkrete mistanker om, at forholdene ikke er i orden. Lovændringen åbner mulighed for, at der kan fastsættes regler om opkrævning af betaling også for sådanne syn. Det er navnlig skibe, der ikke melder tilfredsstillende tilbageløb, hvorledes konstaterede fejl er udbedret, som vil blive mødt med øgede kontrolbesøg, og som der vil skulle betales for.

Til nr. 13

Bestemmelsen i § 30, stk. 2, om straf for rømning, der tidligere fandtes i sømandsloven, blev i 1999 overført til lov om sikkerhed til søs. Hverken den nugældende bestemmelse eller dens forgænger i sømandsloven har været anvendt i nyere tid. Tiden er løbet fra bestemmelsen, der foreslås ophævet som overflødig. Det bemærkes, at straffeloven indeholder regler om straf for den, der - uanset at det er ham muligt uden særlig fare eller opofrelse - undlader at afværge søskade eller lignende ulykker, der medfører fare for menneskeliv. Med ophævelsen af bestemmelsen tilsigtes ingen ændring af de erstatningsretlige eller ansættelsesretlige forhold, der kan være en følge af en søfarendes rømning eller anden udeblivelse fra tjenesten.